הגדה של פסח

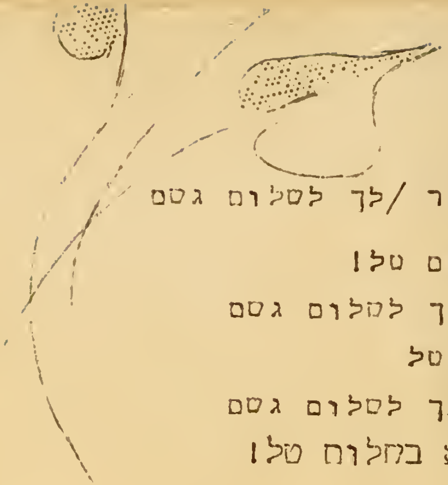
דוד להב–קן ערכו–פסח התשכ"ב

החדש הזה לכם ראש חדשים.

ראשון הוא לכם לכל חדשי השנה,
חדש האביב. ובחדש האביב, בארבעה-
עשר בו, פסח הוא, זמן חרותנו. והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגותם אותו לדורותיכם, חוקת עולם תחוגוהו. כי בעצם
היום הזה יצאו צבאותיכם ממצרים. היום הייתם לעם!!!

שירה: מה יפית האביב

היום אנו יוצאים בחדש האביב!

שירה: אל גינת אגוז...

[illegible] חלף וסתיו עבר והכל בעיתו נוצר /לך לשלום גשם
דודאים נתנו ריח בגינת דודים /בא בשלום טלו
כח ברקים וצינורי שחק עשו שליחותם / לך לשלום גשם
לאוגר בקציר גידולי חציר / בא בשלום טל
מריח מימיך נשאת שפלים ומלאו אסמיך /לך לשלום גשם
נעים זמירות ופרי עץ הדר עת יעודר /בא בחלום טלו

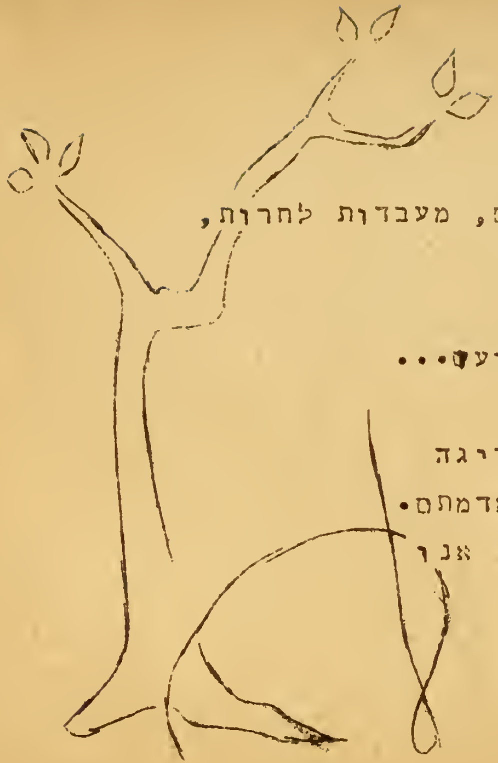
הקראה: הא לחמא עניא הנך, חייב לקופה, די אכלו אבותיך, שלושים אג׳ במצרים. כל דיכפין יוסיף לשלם, כל דיצריך יתחיל לשלם.

שירה: האלחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דיכפין ייתי
וייכול, כל דיצריך ייתי ויפסח! השתא הכא, לשנה הבאה בארעה
דישראל. השתא עבדי-לשנה הבאה בני חורין.

בוקר ראשון

כוס ישועות נשא ליציאת הקן מחורבות **בוגרשוב**-
לתפארת יד - אליהו; מעון הכרך ללוות המדבריה.
ל ח י י ם ו ל י ש ו ע ה ! ! !

שירה: קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה/ רם הודע כי לך היום אף לך
הלילה/ שומרים הפקד כל היום וכל הלילה/ תאיר כאור יום חשכת
לילה... קרב יומאשר הוא לא יום ולא לילה...

הננו מוכנים ומזומנים לספר ביציאת מצרים, מעבדות לחרות,
משעבוד לגאולה.

שירה: בצאת ישראל ממצריים בית יעקב מעם לועז...

כי גם אנו יצאנו מבית עבדים ומגיא הריגה
ובנינו בית בל ימוט לנדחי ישראל על אדמתם.
ואת מועד החרות נוסיף לקדש בבית הזה, אנו
ובנינו ובני בנינו - עד עולם.

שירה: עבדים היינו - עתה בני חורין.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

- שבכל הלילות אנו אוכלים בין יושבין ובין מסובין, הלילה הזה כולנו מסובין.
- שבכל הלילות מקצרים בסעודה, הלילה הזה מאריכים בה וכולו ליל שמורים.
- שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה, הלילה הזה כולו מצה.
- שבכל הלילות מספרים לנו על מלחמת העולם השניה, הלילה הזה מרבים לספר בו ביציאת מצריים.

וכל המרבה לספר ביציאת מצריים -

הרי זה משובח!!!

עבדים היינו לכוזי בטיול, ויוליכנו בדרכי הגליל, ביד חזקה וברגל מיובלת, במטעולי עיזים מקום לא דכרה רגלנו מעודה. וינחנו בטח בלהטו טל יום, ונרווה אדמת הגליל בזעת אפנו ומסמרי נעלינו ארבעת ימים. ויחננו לילה במקום סרפדים וין סלע, ועמקה טנתנו, אלמלא צינתן טל ליל החודרת טמיכות ושקים והפותחת לוע וגרון לאמור סיחה ולהפריע נרדמים.

ואלמלא פסענו בדרך מטולה בואכה הרמה-איך עמד לנו פינו לספר כיצד קמנו לילה לצבע מדריכנו, אלמלא נעור טרם עת. ואילו לא פסענו בדרכי הגליל ומבואותיו-מטועבדים היינו עד היום הזה לסיפורו אחרים טהלכו בדרכיו.

במתי מעט

ירדו ותיקינו מרכזה, ויהיו שם לגוי גדול ועצום.
ובני "להב" פרו וירבו וישרצו ויעצמו במאד מאד, וימלא הקן
אותם. ויקם מדריך חדש על "להב", אשר לא ידע את נפטו,
ויאמר אל בני העיר: הנה הלכלוך בקן רב ועצום ממט,
הבה נתחכמה לו, פן ירבה. וימרר את חיי הגדוד בימי
עבודה. ויצו המדריך, כל הבן סיבא-הגדודה הסליכוהו.
ויאנחו בני הגדוד ותעל שועתם השמימה מן העבודה. וכאשר
יענו אותם, ישלחו לעזרתם כתגבורת את בני הדר-יוסף.

כן ירבה וכן יפרוץ! 33

ויהי בחצי הלילה ויקם פרעה לילה, הוא וכל עבדיו וכל מצריים
ותהי צעקה גדולה במצריים, כי אין בית אשר אין שם מת

נא-אמון, מברזל ציריך
שערים נתלשו בילל,
תסופרנה מכות מצריים
שעשו בך משפט בליל.

כי צדיק בדיננו הסלח,
אך תמיד, בעברו סותת,
הוא מסאיר כמו טעם מלח
את דמעת החפים מחטא.

ואלו עשר מכות שלקו המצרים:

דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, שחין, ברד,

ארבה, חושך, מכת-בכורות.

אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה הזאת

שירה: אשירה לאדוני כי גאה גאה / סוס ורוכבו רמה בים

אמר אויב: ארדוף, אשיג/אחלק שלל/תמלאמו נפשי/צללו
כעופרת במים אדירים.

זכור את היום הזה אשר יצאתם בו ממצרים, מבית עבדים. כי בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו כאילו יצא הוא ממצרים, לא אבותינו בלבד, אף אנו נגאלנו עמהם!

אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה הזאת

שירה: אשירה לאדוני כי גאה גאה / סוס ורוכבו רמה בים

אמר אויב: ארדוף, אשיג/אחלק שלל/תמלאמו נפשי/צללו
כעופרת במים אדירים.

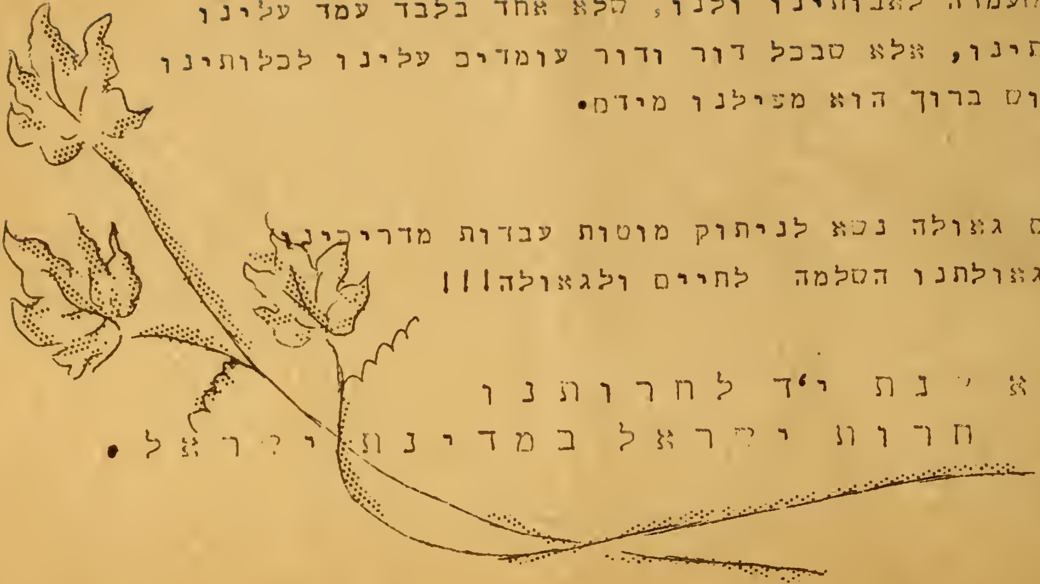
זכור את היום הזה אשר יצאתם בו ממצרים, מבית עבדים. כי בכל
דור ודור חייב אדם לראות עצמו כאילו יצא הוא ממצריים, לא אבותינו
בלבד, אף אנו נגאלנו עמהם!

שירה: והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

וס שני

כוס גאולה נשא לניתוק מוטות עבדות מדריכינו ולגאולתנו השלמה לחירים ולגאולה!!!

השתא שנת י״ד לחרותנו
חרות ישראל במדינת ישראל.

זכור את אשר עשה לך עמלק

על דעת עיני טראו את הסכול/ועמסו זעקות על ליבי השתוח,
על דעת רחמי טהורוני למחול/עד באו ימים טאירמו מלטלוח
נדרתי הנדר: לזכור את הכל/לזכור ודבר לא לטכוח!

דבר לא לטכות כד דור עטירי/עד סוך עלבוני, עד כולם, עד כולהם
עדי יכולו כל טבטי מוסרי/קונם אם לריק יעבור ליל הזעה,
קונם אם לבוקר אחזור לסורי/ומאום לא אלמד גם הפעם.

טירה: אל נא תאמר הנה דרכי האחרונה...

שיח שלום ונ[illegible] סוסנ שלום על ישראל ועל העולם כולו

שירה: וכתתו חרבותם לאיתים וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה

כוס שלישי כוס תקוה לשלום הגדול והקן, לפריחה ושגשוג
ותקוהלשלום אמת לעד בארץ ובעולם. לחיים ולשלום!

קריאה: הנה ימים באים ונגש חורש בקוצר ודורך ענבים במושך הזרע

שירה: והיטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה

הקראה: ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם.
ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם.

שירה: חסל סדר פסח כהלכתו/ככל משפטו וחוקתו
כאשר זכינו לסדר אותו/כן נזכה לעשותו.

כוס ברכה נשא לנו ולבנינו ולכל מעשה ידינו
לפרי האדמה ולתנובת האדם, ליום העמל ולחיי השיתוף,

ל ח י י ם ו ל ב ר כ ה !

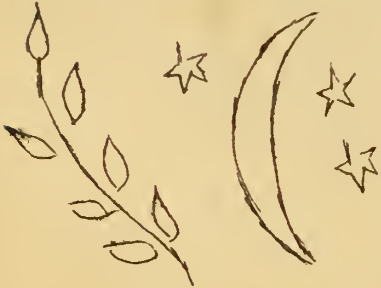

כמה מעלות טובות על המקום עלינו

אילו הביאנו מירכתי צפון ופאתי נגב ולא נתן לנו את גדוד
"להב" מרכז .... דיינו
אילו נתן לנו את גדוד להב מרכז ולא באו בזמן לפעולות דיינו
אילו באו בזמן למעולות ולא באו גוי גדול ועצום דיינו
אילו באו גוי גדול ועצום ולא היה רחשם כקול הדמה דקה דיינו
אילו היה רחשם כקול הדמה דקה ולא היתהטירתם קולחת דיינו
אילו היתה טירתם קולחת ולא נשמעה כציוץ רננים דיינו
אילו נשמעה שירותם כציוץ רננים ולא היה קולי נשמע בדברי דריינו
אילו היה קולי נשמע בדברי ולא היתה אזנם כרויה לכל מלה דיינו

ו ע ת ה צ א ו ו ר א ו מה טפר חלקנו:

שקיבצנו מירכתי ארץ, ונתננו ביד גדוד "להב" מרכזי• שבאים הם בזמן לפעולות (מעולר לא החלה פעולה בטרם באו), ובאית הם גוי עצום ורב, ורחשם כקול המיה דקה (וצעקתם כרעם המתגלגל באין עוצר) וטירתם קולחת ,והיא כציוץ רננים (לחרש), ובדברי נסמע קולי (באזני בלבד, ואף זאת בשעת רצון), ואזנם כרויה לכל מילה(מאחרת לא יבינו את הנאמר בספסל ממול).

ד י י נ ו